

brugsafvænnning eller ændret livsstil, og den pris, barnet betaler, bliver så utryghed og splittet loyalitet. Og for at sikre mod det, bliver genoptagelsesfristen for tvangsforbudsforlænge; det har jeg ikke noget problem med.

Så nævnte SF spørgsmålet om at høre barnet. Det synes jeg er en rigtig god idé, for jeg kan huske, at jeg var involveret i sagen om drengen Jon, og et af de største problemer var, at det ikke var muligt at høre om hans syn på sagen. Det ville være glimrende at få det ind.

Men situationen omkring barnet som kastebold gør lovforslaget op med ved at stille sig på barnets side, dog uden at glemme forældrene i den periode, hvor barnet er anbragt uden for hjemmet, så de også får støtte til at få styr på deres tilværelse, ligesom bedsteforældre – det er der mange der har ønsket – for første gang bliver nævnt som en ressource. Det er især den tidlige indsats, der gennem et tværfagligt samarbejde opprioriteres, og det sker bl.a. gennem en udvidet underretningspligt om det, vi har diskuteret igennem et stykke tid herinde også, nemlig gravide misbrugere.

I forbindelse med indsatsen for at bekæmpe tvangsægteskaber i indvandrerkrædse foreslog CD i debatten om indvandrerpakken, at der gennem sociallovgivningen blev skabt hjemmel til at yde hjælp og dermed beskytte de unge mod tvang fra familiens side. Det ønske har jeg gentaget under det sidste møde i Socialministeriet. CD har den opfattelse, at tvangsægteskaber er et socialt problem, og mener, at spørgsmålet kunne løses i denne her lov. Derfor fremsætter vi et forslag til ændring af loven med det formål at løse spørgsmålet om tvangsægteskaber i sociallovgivningen, hvor vi bestemt mener at det hører hjemme.

CD kan støtte forslaget, men vil også gerne komme med en lille reminder, og det er: I udvalgsarbejdet i Socialministeriet var det 23 år, der var grænsen for efterværn. Den grænse vil vi meget gerne lede efter og finde igen.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er vedrørende det forebyggende arbejde. Jeg vil gerne spørge fru Yvonne Herløv Andersen, om hun ikke mener, det bør præciseres i lovgivningen vedrørende det tværfaglige samarbejde og de tværfaglige team, at de ikke alene skal træde i funktion, når man har opdaget et barn, som har lidt overlast, men at disse team skal være opsøgende og også omfatte gravide i

det hele taget, sådan som det sker i et projekt i Thisted, altså en styrket forebyggende indsats for potentielt truede børn helt i tråd med vedtagelsen under behandlingen af F 10 i oktober 1999.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg kan huske, at mens jeg var socialminister, satte jeg et stykke arbejde i gang præcis om tidlig opsporing af et problem – forældreproblem, familieproblem – og det skulle så gå igennem alle de steder, hvor barnet færdes. Man skulle simpelt hen uddannes i at se, hvad det er for signaler, børn sender, og så gribe ind, melde videre og tage fat på behandling meget tidligt.

Så helt bestemt, ja, det ser jeg gerne at man støtter yderligere.

Anders Samuelson (RV):

Dette forslag skal ses i lyset af de relativt mange sager om omsorgssvigt over for børn, som er kommet frem i dagens lys i de seneste par år.

Det er sager, som har fået debatten om, hvorvidt samfundets indsats over for disse børn og unge med særlige behov er tilstrækkelig, til at blusse op, og det er sager, som efter Det Radikale Venstres opfattelse har vist, at servicelovens regler om tvangsanbringelse og særlig støtte til børn og unge ikke altid virker efter hensigten.

På den baggrund har Socialministeriet haft et arbejde i gang med et godt forløb med inddragelse af diverse partier for at undersøge, hvorvidt man kan styrke indsatsen over for de truede børn og unge, som findes i det danske samfund.

Resultatet er dette lovforslag, som foreslår en række ændringer af de hidtil eksisterende regler på området, og hvis hovedsigte er at skabe bedre og mere stabile opvækstvilkår for den lille gruppe af børn og unge, som er i fare for at blive udsat for omsorgssvigt.

Jeg skal ikke komme ind på alle delelementer i dette forslag, men blot kommentere nogle af de ting, som Det Radikale Venstre anser for væsentlige.

For det første anser vi det for meget vigtigt, at servicelovens formålsparagraf nu ændres, så det præciseres, at støtten skal ydes til barnets bedste. Ændringen imødekommer den kritik, som har været fremført om, at sociallovgivningens børneregler i for høj grad lægger vægt på